

רע"פ 8353/19 - דניאל מקמלאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8353/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דניאל מקמלאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 22878-05-19 מיום 6.10.2019 שניתן על ידי כב' הנשיא א' פרקש; ע' שחם; וא' רובין

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (הנשיא א' פרקש; והשופטים ע' שחם ו-א' רובין) בע"פ 22878-05-19 מיום 6.10.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא ש' הרבסט) בת"פ 36388-12-12 מיום 12.9.2018.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 17.8.2012 בסמוך לשעה 19:30 התקשר אחיו של המבקש (להלן: המתלונן) למשטרה וטען כי המבקש פלש לדירה שבבעלותו.

עמוד 1

בעקבות התלונה, הגיעו שני שוטרים לדירה, פגשו את המתלונן, והחלו ללכת ביחד לכיוון הדירה. בשלב זה רץ המבקש אל עבר המתלונן, הכה אותו בפניו ובכתפו, ומשך בחולצתו עד שזו נקרעה.

4. בהכרעת דינו, הרשיע בית משפט השלום בירושלים את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

בית המשפט הניח לצורך הדיון שלפניו כי בניגוד לנטען בכתב האישום, הדירה שבה שהה המבקש היא אכן בבעלותו. בנוסף, בהסתמך בין היתר על עדויות השוטרים שהגיעו לדירה ועל גרסת המתלונן, קבע בית המשפט כי המבקש אכן מנע בכוח את כניסת המתלונן לדירה, וכי הכה אותו בכתפיו וקרע את חולצתו.

עוד הוסיף בית המשפט ודחה את טענת המבקש כי היה רשאי להפעיל כוח כדי למנוע מהמתלונן להיכנס לדירתו, בהתאם להוראות סעיף 18(א) לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן: חוק המקרקעין), תוך שצוין כי המבקש השתמש בכוח בצורה שאינה סבירה.

5. בית משפט השלום גזר את דינו של המבקש לעונש של 30 יום מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה של תקיפה.

6. ערעור המבקש על הכרעת דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים, תוך שנקבע כי אין מקום להתערב בממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו בערכאה הדיונית, וכי לא נפל פגם במסקנת בית משפט השלום לפיה המבקש לא פעל בהתאם להוראות סעיף 18(א) לחוק המקרקעין.

7. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש שלל טענות נגד ממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו בערכאה הדיונית, ובכללן כי למתלונן לא נגרם נזק, וכי אין ליתן אמון בגרסאות השוטרים שהגיעו לדירה והעידו בפני בית משפט השלום.

בנוסף, המבקש סבור כי הפעיל כוח סביר נגד המתלונן, וכי בשל כך היה רשאי לנקוט בפעולות שאותן ביצע, בהתאם להוראות סעיף 18(א) לחוק המקרקעין.

8. דין הבקשה להידחות.

9. כידוע, בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד המעלים סוגיה עקרונית רחבת היקף, או במקרים שבהם נגרם אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי למבקש.

10. הבקשה שלפני לא באה בגדר אמות המידה האמורות - ודי בכך כדי לדחותה.

עיקר הטענות המופיעות בבקשה מכוונות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי הערכאות

הקודמות, ומיעוטן מופנה כלפי אופן יישום הוראותיו של סעיף 18(א) לחוק המקרקעין על נסיבותיו הפרטניות של עניינו של המבקש (וראו לעניין ההלכה הפסוקה בעניין זה: רע"א 5518/98 יוסף נ' עוקשי, נה(3) 294, 303 (2001)).

משכך, הבקשה אינה מעלה כל סוגיה עקרונית רחבת היקף המצדיקה את מתן רשות הערעור.

11. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התש"ף (23.12.2019).

שׁוֹפֵט
